

คำอาลัยถึงคุณพ่อ

แม้เราทุกคนทราบดีว่าการพลัดพรากจากสิ่งทีรักเป็นทุกข์ และเราทราบดีว่ามนุษย์ทุกรูปทุกนามย่อมมีการเกิด แก่ เจ็บ ตายเป็นธรรมดา แต่เป็นความรู้สึกที่ยากจะรับได้ว่าพวกเราได้สูญเสียพ่อไปแล้วอย่างไม่มีวันที่ได้หวนคืนมา ถึงแม้พ่อจะมีอายุแปดสิบปีแล้วแต่ลูกๆ ยังคาดหวังว่าจะมีพ่อเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรต่อไปนานแสนนาน เพราะเรามีความสุขและรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ในยามที่ได้อยู่ใกล้พ่อเสมอมาตั้งแต่เล็กจนโต

ลูกภาคภูมิใจในตัวของคุณพ่อ เพราะความเป็นครูของคุณพ่อ พ่อจะหมั่นอบรมสั่งสอนปลูกฝัง และเข้มงวดกวดขันให้ลูกๆ ทำตัวเป็นคนดีมีประโยชน์ต่อสังคม พ่อพูดเสมอๆ ว่าความดีเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องทำทั้งต่อหน้าและลับหลัง และต้องไม่หวังผลตอบแทนจากใคร เพราะทุกครั้งที่เราทำดี เราจะได้รับผลตอบแทนอยู่แล้วในทันที นั่นคือความสุขใจ ความอึดเอิบใจ ที่รู้ว่าตัวเรามีคุณค่าต่อสังคม พ่อให้กำลังใจลูกๆ เสมอ ไม่ให้ย่อท้อต่อการทำดี ด้วยหวังให้ลูกๆ เป็นคนดี ไม่สร้างความเดือดเนื้อร้อนใจให้แก่ใครในสังคม เพราะพ่อเชื่อว่าคนดีทำให้สังคมน่าอยู่

แม้จากนี้ไปลูกต้องยืนหยัดตามลำพังไม่มีพ่อคอยชี้แนะพร่ำสอน แต่คำสำคัญที่พ่อสอนว่า เกิดเป็นคนต้องหนักแน่นที่จะเป็นคนดี และความดีเป็นเกราะแก้วกำแพงเหล็กกางกั้นความทุกข์ภัยได้ ลูกจะเชื่อมั่นศรัทธาและทำตามพ่อสอนตลอดไปไม่หวั่นไหว ไม่เปลี่ยนแปลง ลูกสัญญา

ด้วยความรักเคารพพ่ออย่างสุดซึ้ง ลูกขอตั้งจิตอธิษฐาน อ่างให้อำนาจแห่งความรัก ความเคารพของลูกๆ ทุกคนที่มีต่อพ่อและอำนาจแห่งความดี ผลบุญที่พ่อได้สร้างสมมาตลอดชีวิตจงเป็นปัจจัยนำส่งให้ดวงวิญญาณของพ่อไปสู่สุคติในวันวันดี